

**Formulare Aduocatoru[m] et Procuratoru[m] Romane
Curie et Regij Parlamenti**

Katholische Kirche / Curia Romana

Hagenaw, 6. März 1503

VD16 F 1887

Petit[io] p[ri]ma s[entent]ia reuocari [et]c. xxxvij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70733](#)

dic⁹ p̄cūf q̄ s̄ noīe oīb̄ meliorib⁹ mō r̄c̄. et debet p̄mo sc̄o tertio
ac instancē instati⁹ istatissime b̄mōi cāz ī iusticia expedire: ne sibi fas
talia decurrat: cū p̄ eū n̄ steterit neq; stet q̄ mī⁹ ip̄a expediāt. nec ipe
dimētū dedit neq; dat. de q̄b⁹ p̄testat exp̄sse ⁊ i euētū nō expeditionū
eiusdē petit sibi p̄tīq; sue p̄dīcte p̄ v.p. darit 2cedi sc̄m fatale ⁊ deh
Saluo iure r̄c̄. Et p̄testatur r̄c̄. (sup fieri publica instra.

Iudicij prima s̄nia reuocari ac p̄ntatio ⁊ ins titutio cū adiudicatō ecclie canonizari p̄ possessorē. XXXVIII

Erit p̄cūf r̄c̄. vt s̄. in reuocatoria s̄nie r̄c̄. pariq; via diffiniti⁹
p̄ua s̄nia r̄c̄. declarari p̄ntationē de p̄sona dīcī dñi M. ad diſ
ctā eccliaz p̄ n. Reueredū i chō p̄ez ⁊ dñm dñm ep̄m L. seu
ei⁹ vicariū. institutionēq; p̄ ip̄m dñm ep̄m seu ei⁹ vicariū sic vt p̄res
miti⁹ de p̄sona ipsi⁹ dñi M. fcas: necnō possessioni aſſecutioni et
oīa inde secura fuisse ⁊ eē canonicas ⁊ canonica: suūq; debitū de
buisse r̄c̄. dictāq; eccliam ad p̄ſatū dñm M. spectasse r̄c̄. de iure. il
lāq; sibi cū oīb̄ ⁊ sing. iurib⁹ ⁊ p̄tineñ suis adiudicādū fore r̄c̄. ad
iudicari. p̄ſatoq; n. in seu ad dictā paro. ec. nullū vnq; ius cōperij⁹
se neq; cōperere. moleſtarōesq; vexationi r̄c̄. impedimenta p̄ſato dño
M. p̄ dcm N. aduersariū de et sup dīcā ecclia et illi⁹ occasionē vt p̄
miti⁹ factas ⁊ p̄ſtitas: factaq; ⁊ p̄ſtitia fuisse ⁊ esse temerarias illici
tas r̄c̄. ac de fecō p̄ſumptas ⁊ p̄ſupta: ipsi⁹q; N. aduersario sup ip̄is
ac ecclia paroch. p̄dīcta p̄petuū ſilēti⁹ imponēdū fore et p̄ vos im
poni. necnō eūdē d. M. ab imp̄etitionē dīcī N. aduersarij absoluen
dū fore ⁊ absolui: ip̄m̄q; N. aduersariū in expēn in b̄mōi cātā corā
dō d. B. audīt q̄b⁹ vob̄ ltime fac̄. de expēn fiendis r̄c̄.

Iudicij canonizari gratia et alter

possessor a detentō amoueri

XXXIX

p̄ Erit p̄cūf r̄c̄. declarari grāz r̄c̄. fcāz: ac oīa inde secura r̄c̄. ca
nonica: suūq; deb. r̄c̄. effm. dictāq; vicariā ad eūdē d. n. spe
crasse r̄c̄. de iure. eaq; sibi r̄c̄. adiudicandā fore ⁊ p̄ vos adiudicari
p̄ſat̄ B. et B. aduersarij⁹ ⁊ eoꝝ cullibet in seu ad dictā r̄c̄. neq; cō/
petere: dc̄m̄q; A. alterꝝ aduersarioꝝ itrusū ab occupatiōe ⁊ deten
tionē dīcē vicarie iuriūq; r̄c̄. eiusdē tollēdum ⁊ amouendū fore ac p̄
vos collī ⁊ amoueri: p̄ſatūq; d. N. in ⁊ ad cor palē realē ⁊ actualeꝝ
pos. dīcē vicarie iuriūq; r̄c̄. eiusdē ponend⁹ ⁊ inducend⁹ fore ⁊ p̄ vos
poni ⁊ iduci: moleſtaq; r̄c̄. ⁊ sing. ip̄edimenta p̄ſato d. N. p̄ dc̄os A.
et B. de ⁊ sup dīcā vicaria et ipsi⁹ occasiōe sic vt p̄miti⁹ ſiūcti ⁊ diſ
uīsim factas ⁊ p̄ſtit̄ ac p̄ſtitia fuisse ⁊ ee teme. r̄c̄. p̄ſupta: sibi⁹q; sup
ip̄lis ac vicaria b̄mōi p̄petuū ſilēti⁹. ipo. fo. r̄c̄. iponi: necnō dc̄m̄ A.
intrusū i fructib⁹ ex dīcā vicaria a tpe more lit̄ b̄mōi cītra p̄cep̄t̄: ac

E 3